

Olga Brodová

Tohle je obrázek mé matky Olgy Brodové, rozené Pickové. Byl pořízen ve Vídni v ateliéru Nachima Chefeze, ale nevím kdy.

Narodila se 29. ledna 1890 v Ledči nad Sázavou. Jejím mateřským jazykem byla, myslím, také němčina, ale mluvila perfektně česky, písmo měla taky zřetelné. Když mluvila, stejně jako když psala dopisy, přecházela plynule z jednoho jazyka do druhého. Obě řeči byly tenkrát naprosto běžné. Bohužel, o mládí rodičů toho moc nevím, narodil jsem se velmi pozdě, a když jsem byl dítě, o takové věci jsem se nezajímal.

Má matka byla povahově naprosto klidná žena, kterou nerozházelo vůbec nic. Děti mohly dovádět a křičet a ona seděla po obědě u stolu a loupala oříšky. A děti mohly zbořit dům, respektive halu,

nábytek, a jí se to nedotklo. Ovšem, samozřejmě, otec byl poněkud nervózní, prudší. Když se rodiče hádali, tak hlavně německy, abychom jim nerozuměli. Ale my jsme jim potom už stejně rozuměli. Matku mám v paměti jako mírnou, laskavou ženu. Jako pubertální kluk jsem se k ní vždycky nechoval hezky, to samozřejmě je taky pravda, ale ona se pak ukázala, to už je další historie, být velmi statečnou ženou. I když nikdy nepracovala, tak v těch hrozných podmínkách Terezína, které musela zažít, se ukázala jako žena velmi adaptabilní, pracovala jako ošetřovatelka mentálně a fyzicky postižených dětí.

Matka byla vášnivá hráčka karet. Měla spousty kamarádek, které, stejně jako ona, hrály bridž. Byla to taková společnost, která chodila k ní, nebo zase ona chodila s nimi do kaváren, protože se hrálo většinou v kavárnách. Tato společnost žen se u nás scházela na různé čajové dýchánky, odpoledne, hovořilo se o nejrůznějších ženských záležitostech. Některá z těchto dam mluvila česky, některá německy, a plynule se přecházelo z jednoho jazyka do druhého. S některými těmito jejími přítelkyněmi, které měly děti, jsme jezdili společně na letní byt, jak se tehdy říkalo prázdninám. Je zajímavé, že to všechno byly asimilované židovské rodiny. Opravdu, naši rodinní přátelé byli zase jen židé.